

er heller ikke at kunne behandle Toldlove, men at kunne behandle Toldlove uden Hensyn til, at Kongeriget Danmark staaer i en Foræning med en Landsdeel, med hvilken Rigsdagen Intet har at gjøre. De Herrer maae vide, og det vidste de ogsaa, at det var med velberaad Hu, at man antog Loven af 22de December 1850; men det maa tillige vides, at naar denne Lov var antagen, saa kunde Rigsdagen ikke vedtage nogen senere Toldlov uden under den Forudsætning, at Hans Majestæt, idet han vilde sanctionere Loven, tillige vilde give den Anvendelse med Hensyn til Slesvig; med mindre de Herrer ville tænke, — men det kan ikke være de Herrers Mening, — at Rigsdagen igjen skulde komme til at den fuldkomne Uafhængighed i Henseende til Toldloves Vedtagelse, som den siden Loven af 22de December 1850 maa antages frivilligt at have opgivet, og af den Grund træde ud af Toldforbindelsen med Slesvig, men dette antager jeg, som sagt, ikke kan være Meningen, men Conseqventsen vilde føre dertil. Udvalget fører til, at det vilde være besværligt at give en Toldlov som den, hvorom her handles, med en lovgivende Rigsdag og tvende raadgivende Provindsstaaender. Ja, det er sandt, Rigsdagens grundlovmæssige Myndighed vil ikke indskrænkes ved denne Lov, den er ikke indskrænket ved Loven af 22de December 1850, men Brugen af den er i en væsentlig Grad betinget, og det have de Herrer selv samtykket i ved Loven af 22de December 1850; men jeg paaastaaer, at det er ikke besværligere at give Toldlove; Brugen af Rigsdagens Myndighed er ikke mere indskrænket, og de Herrer ikke underkastede større Hensyn i Henseende til Toldlovgivningen, end at den nuværende Lov er antaget, end de have været siden Loven af 22de December 1850. Det, som Stillingen fører med sig, er derfor ikke: at ingen Toldforandring skal kunne foretages af Rigsdagen; tværtimod, jeg har selv i et andet Anliggende, med Hensyn til den saakaldte Remissionsanordning, som visse ogsaa er en Toldanordning, skøndt den væsentligt fremstiller sig som af Interesse for Handelen, antaget, at den, forudsat at Regjeringens Forslag, som foreligger denne Rigsdag, gaaer igjennem, vil

komme til endelig Behandling her næste Gang; der have de Herrer jo et Beviis paa, at en Toldlovgivning kan forandres, antages eller forkastes af Rigsdagen, uagtet den under 22de December 1850 har vedtaget en Toldforbindelse med Slesvig. Det selvsamme Forhold vedbliver, om ogsaa denne Toldforbindelse udvides til Holsteen; at det er besværligere at give Toldlove under saadanne Omstændigheder end alle andre Love, ja, det er ganske vist, det har Regjeringen heller aldrig fordulgt. Det er ganske vist, at det er meget let muligt, at mange Toldanordninger og Toldforandringer, som man kunde ønske her, af den Grund lades i Bero, fordi man er nødsaget til at tage Hensyn, ikke blot til Holsteen, men, hvad jeg maa bede vel erindret, ogsaa til Slesvig; det er fuldkomment sandt, men deraf er man ikke berettiget til at ulede, at Rigsdagens grundlovmæssige Myndighed lider noget som helst Skaar; man er kun deraf berettiget til at ulede, at Rigsdagen, naar den i 1850 vedtog en Toldforbindelse med Slesvig, og, som jeg haaber, i 1852 voterer Toldforbindelsen med Holsteen, har erkendt, at der var høie politiske Hensyn, som gjorde det ønskeligt, hellere at indskrænke Legislaturen i Toldsager, end at see den adspaltet indenfor Monarchiets Grændser. Det ærede Udvalg beder dernæst Thinget om ret alvorligt at tage disse Forhold under Overveielse og tilføjer, at det ikke bekæmper den Tanke, som ligger til Grund for Regjeringens Forslag. Det er mig ganske usforklarligt, hvorledes man virkelig kan mene, at det ikke er den Tanke, som ligger til Grund for Forslaget, man bekæmper, naar det Hele som giver Forslaget Betydning, netop er det, som Udvalget foreslaaer skulde falde bort. Troer det høitærede Thing virkelig, at Regjeringen her i mindste Maade skulde lægge Bægt paa at misse ikke saa Tusend Dalers Indtægt, hvis Toldsatserne nedfattes, og paa at faae indført Toldforhøielser og en ny Brændevinsproductionsafgift, og alt det, blot for at man skulde staae paa begge Sider af Gæderen og vente paa, naar denne overflødige Toldgrændse vilde falde. Jeg troer, at Tanken i det hele Lovforslag er den sidste Paragraph; give De ikke Regjeringen den, saa behøver